

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Kunngjort 9. desember 2020 kl. 15.05

PDF-versjon 18. desember 2020

09.12.2020 nr. 2647

Forskrift om velferd for hest og hund i konkurranser

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 9. desember 2020 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd § 6, § 8, § 10, § 19 og § 26, jf. delegeringsvedtak 11. juni 2010 nr. 814, og lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 3 og § 23.

§ 1. Formålet med forskriften

Forskriften skal fremme god velferd og respekt for hester og hunder som trenes til og brukes i konkurranser. Forskriften skal bidra til at dyrene ikke utsettes for fare for unødvendige belastninger.

§ 2. Hvilke dyr og aktiviteter forskriften gjelder og hvem den gjelder for

Forskriften gjelder

- bruk av hester og hunder i konkurranser
- trening av hester og hunder til konkurranser
- behandling av hester og hunder før og under trening og konkurranser.

Forskriften gjelder for dyreholdere, kusker, jockeyer, ryttere, hundekjørere, trenere, arrangører, arrangørorganisasjoner og andre som bidrar til at hester og hunder trenes til og brukes i konkurranser. Forskriften gjelder også for veterinærer, dyrepleiere og andre som behandler hester og hunder.

Forskriften gjelder på norsk landterritorium, Svalbard, Jan Mayen og bilandene med de begrensninger som følger av avtale med fremmed stat eller organisasjon.

§ 3. Definisjoner

I forskriften gjelder de følgende definisjonene:

- konkurranse:** løp, prøver og andre aktiviteter som arrangeres for å få vurdert, rangert eller kvalifisert deltakerne etter prestasjoner eller egenskaper. Oppvarming og andre aktiviteter med dyrene i konkurranseområdet rett før og etter selve konkurransen regnes som en del av konkurransen
- trening til konkurranse:** aktiviteter som utføres for å forbedre, utvikle eller teste dyrenes prestasjonsevner, ferdigheter eller egenskaper med tanke på at dyrene skal brukes i konkurranser. Nødvendig fysisk aktivitet for å rehabilitere dyret under og etter behandling regnes uansett ikke som trening til konkurranse
- arrangør:** fysisk eller juridisk person som har ansvaret for å organisere og gjennomføre konkurranser
- arrangørorganisasjon:** organisasjon som organiserer eller legger til rette for arrangører av konkurranser
- behandling:** all bruk av legemidler og bruk av inngrep, substanser eller metoder som kan påvirke dyrs prestasjonsevne eller egenskaper. Bruk av mekaniske hjelpemidler skal regnes som behandling dersom

hensikten bare er å endre virkningene av sjukdom eller skade

- f. *konkurranssområde*: geografisk område som omfatter bane, løype eller annet sted der konkurransen gjennomføres, og steder der dyrene oppstalles i regi av arrangøren i forbindelse med konkurransen
- g. *stevne*: et tidsavgrenset arrangement som omfatter én eller flere konkurranser under samme arrangør
- h. *høyintensive konkurranser for hester*: trav- og galoppløp, distanseritt lengre enn 40 km, terrengprøven i feltritt, maratonprøven i kjøring, og internasjonale konkurranser og norgesmesterskap i dressurridning og sprangridning
- i. *høyintensive konkurranser for hunder*: hundeløp som er lengre enn 320 km eller der det er flere enn 6 hunder i spannet og flere enn 20 spann som konkurrerer.

§ 4. Hvordan dyrene skal trenes til og brukes i konkurranser

Dyr som trenes til eller brukes i konkurranser, skal sikres god velferd. Dyrene skal ikke med hensikt utsettes for press eller metoder som påfører dem frykt, skade eller andre unødvendige belastninger.

Dyr skal ikke utsettes for aktiviteter under trening og konkurranser som kan svekke respekten for dyr eller vekke allmenne etiske reaksjoner. Det skal ikke konkurreres i å avlive dyr eller trenes til slike konkurranser.

Utstyr som brukes på dyr i trening og konkurranser, skal være utformet og brukes slik at det ikke påfører dyrene unødvendige belastninger.

Det skal ikke arrangeres treninger og konkurranser som omfatter aktiviteter som er forbudt etter denne paragrafen.

§ 5. Hvilken tilstand dyrene skal være i

Dyr som trenes til eller brukes i konkurranser, skal være egnet til å gjennomføre treningen eller konkurransen uten å bli utmattet, syke, skadet eller påført andre unødvendige belastninger. Når dyr brukes i konkurranser, skal de være tilstrekkelig trent til å kunne tåle belastningene konkurransen kan påføre dem.

Syke og synlig drektige dyr skal uansett ikke trenes til eller brukes i konkurranser. Det samme gjelder skadde dyr dersom treningen eller konkurransen kan påføre dyret ekstra belastninger på grunn av skaden. Dyr som ammer, skal ikke brukes i konkurranser.

§ 6. Hvilke opplysninger som skal utveksles når dyr får behandling

Før et dyr behandles, skal dyreholderen så langt som mulig gi behandleren fullstendige og korrekte opplysninger om hva slags trening eller konkurranse dyret skal være med på, og når treningen eller konkurransen skal finne sted.

På grunnlag av opplysninger fra dyreholderen skal veterinærer, dyrepleiere og andre behandlere informere dyreholderen om dyrets behov for restitusjon og hvordan behandlingen kan påvirke dyrets prestasjonsevner og egenskaper. Behandleren skal også informere om behandlingens rettsvirkninger etter § 8 og arrangørens reglement.

§ 7. I hvilke tilfeller det er forbudt å behandle dyr

Dyr skal ikke behandles før eller mens de trenes til eller brukes i konkurranse dersom treningen eller konkurransen kan påføre dyret unødvendige belastninger på grunn av behandlingen. Forbudet rammer bare personer som vet eller bør vite om treningen eller konkurransen.

Forbudet etter første ledd gjelder ikke nødhjelp eller annen nødvendig behandling av sykdom eller skade, jf. dyrevelferdsloven § 24 første ledd bokstav b og dyrehelsepersonelloven § 14. Forbudet rammer

ikke veterinærer, dyrepleiere eller andre behandlere som har informert dyreholderen etter § 6 annet ledd og frarådet at dyret trenes til eller brukes i konkurranse.

§ 8. I hvilke tilfeller det er forbudt å trene eller bruke dyr etter behandling

Dyr som har blitt behandlet, skal ikke trenes til eller brukes i konkurranser dersom treningen eller bruken kan påføre dyret unødvendige belastninger på grunn av behandlingen, jf. § 11 tredje ledd bokstav d, e, f og g. Forbudet gjelder uansett så lenge det kan påvises virksomme rester eller virkninger av en slik behandling. Forbudet gjelder selv om behandlingen ikke har påvirket dyrets prestasjonsevne.

§ 9. Hvordan dyr skal merkes og hvilke opplysninger som skal følge dyrene

Dyr som meldes til og brukes i konkurranser, skal være merket på en måte som gir sikker informasjon om identiteten til dyret.

Påbudte dokumenter om identiteten til dyret og om dyrets helse og behandlinger skal følge dyret og alltid være tilgjengelig for kontroll i forbindelse med konkurranser.

§ 10. Hvordan arrangørene skal sikre dyrene mot unødvendige belastninger

Arrangørene skal sikre at

- a. travbaner og andre konstruerte konkurranseområder er godt utformet og vedlikeholdt
- b. løyper og traseer er egnet og om nødvendig lagt til rette for aktiviteten
- c. alle dyrene kan få nødvendig ly, hvile, stell, fôr og vann i konkurranseområdet før, under og etter konkurransen
- d. dyr som skades innenfor det tidsrommet som omfattes av stevnet etter § 11 tredje ledd bokstav m, får nødvendig førstehjelp.

Arrangøren skal avbryte, utsette, endre eller avlyse konkurransen dersom været, føret, temperaturen, konkurranseområdet eller andre ytre forhold kan utsette dyrene for alvorlige skader eller belastninger. Deltakere i konkurranser skal la være å delta med dyrene under slike forhold dersom arrangøren ikke gjør noe med konkurransen.

Arrangøren skal avbryte, utsette, endre eller avlyse konkurransen dersom dyrevelferdskontrolløren eller stevneveterinæren blir forhindret i å utføre oppgavene sine.

§ 11. Hvordan arrangørene selv skal regulere konkurransene

Arrangører av konkurranser skal ha og håndheve et reglement som utfyller eller er strengere enn denne forskriften.

Arrangørorganisasjonene skal påse at arrangørene oppfyller reglementsplikten etter første ledd. Arrangørorganisasjonene kan utarbeide og håndheve reglementene på vegne av arrangørene.

Reglementet skal inneholde nødvendige bestemmelser om

- a. hvem som regnes som ansvarlig person for dyret under trening og konkurranser
- b. hva slags håndtering av dyrene og bruk av utstyr som er tillatt eller forbudt før, under og etter konkurranser
- c. hvilke forhold hos dyrene som gjør at de ikke kan brukes i konkurranser
- d. hvilke behandlinger som medfører forbud mot bruk av dyr i konkurranser resten av dyrets levetid
- e. hvilke behandlinger som medfører forbud mot bruk av dyr i konkurranser i et begrenset tidsrom
- f. hvor lenge det er forbudt å bruke dyr i konkurranser etter ulike behandlinger, såkalte «karenstider»
- g. hvor store mengder av legemidler og andre stoffer som skal regnes som virksomme rester og føre til at dyr

ikke kan brukes i konkurranser

- h. hvordan legemidler og behandlingsutstyr skal oppbevares på konkurranseområdet
- i. når det skal tas dopingprøver fra dyrene, hvem som avgjør hvilke dyr som skal tas prøve av, og hvem som tar ut og analyserer prøvene
- j. hvordan dyr skal kunne identifiseres med merking og identifikasjonsdokumenter
- k. hvilket innhold og omfang konkurransene kan ha
 - l. hva et konkurranseområde omfatter, og hvordan konkurranseområdene skal være utformet og vedlikeholdt
- m. hvilke tidsrom konkurranser og stevner omfatter
- n. hvilke ytre forhold som skal føre til at konkurransen avbrytes, utsettes, endres eller avlyses av hensyn til dyrevelferden
- o. hvordan arrangøren skal sikre at dyrene får nødvendig førstehjelp under konkurransen eller stevnet
- p. hvilken kompetanse og hvilke oppgaver dyrevelferdskontrollørene etter § 12 første ledd skal ha
- q. hvor uavhengig stevneveterinæren etter § 12 annet ledd skal være, og hvilke oppgaver og hvilken myndighet stevneveterinæren skal ha
- r. hvilken selvdømmerett arrangørene og arrangørorganisasjonene skal ha for å kunne utrede og pådømme brudd på reglementene
- s. hvordan sakene skal utredes på forsvarlig måte ved mistanke om brudd på reglementene, blant annet bestemmelser om bruk av sakkyndige
- t. hvilke sanksjoner som kan ilegges for brudd på reglementene.

§ 12. Hvem som skal kontrollere dyrevelferden

For alle konkurranser skal arrangøren eller arrangørorganisasjonen utnevne en eller flere kompetente dyrevelferdskontrollører som skal bidra til å håndheve reglementets bestemmelser om dyrevelferd. Dyrevelferdskontrollørene skal dokumentere virksomheten sin skriftlig. Ved høyintensive konkurranser skal det i tillegg være en stevneveterinær til stede.

Ved hesteløp arrangert av selskap med totalisatorbevilling, skal stevneveterinæren være ansatt i Mattilsynet.

Ved andre høyintensive konkurranser skal arrangøren eller arrangørorganisasjonen utnevne en stevneveterinær. En slik stevneveterinær skal være tilstrekkelig uavhengig av og ha tilstrekkelig myndighet over deltakerne, arrangøren og arrangørorganisasjonen. Arrangører, ansvarlige personer etter reglementet og andre som kan påvirke dyrevelferden under konkurransen, skal følge stevneveterinærens instruksjoner og beslutninger om dyrevelferden. Videre skal denne stevneveterinæren

- a. kontrollere at alle dyrene er friske og egnet til å brukes før stevnet eller konkurransen starter
- b. beslutte om nødvendig at dyr ikke skal brukes i konkurransen
- c. beslutte om nødvendig at konkurransen skal avbrytes, utsettes, endres eller avlyses.

Arrangøren skal sørge for at dyrevelferdskontrollørene og stevneveterinæren får nødvendig hjelp av annet personell.

§ 13. Hjemmel til å føre tilsyn og fatte vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og fattet nødvendige vedtak for å gjennomføre bestemmelsene i denne forskriften. Mattilsynet kan ta prøver av dyr for å vurdere om det er forbudt å trene eller bruke dyrene etter § 8. Mattilsynet kan kreve dokumentasjon som viser at forskriften er overholdt.

§ 14. Hjemmel til å dispensere fra forskriften

Mattilsynet kan i særskilte tilfeller dispensere fra denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 15. Straffebestemmelser ved brudd på forskriften

Brudd på forskriften § 4, § 5, § 6, § 7, § 8, § 9 og § 10 eller vedtak gitt for å håndheve disse bestemmelsene kan straffes etter dyrevelferdsloven § 37 og dyrehelsepersonelloven § 37.

§ 16. Når forskriften gjelder fra og hvilke forskrifter som oppheves

Forskriften trer i kraft 1. juli 2021. Samtidig oppheves forskrift 1. oktober 1982 nr. 3900 om stevneveterinær ved trav- og galopp, forskrift 16. februar 1987 nr. 3898 om stevneveterinærassistent ved totalisatorløp og ridestevner og forskrift 1. mars 2007 nr. 231 om forbud mot doping av hest.